

PROLETAREC

LIST ZA INTERESE DELAVSKEGA LJUDSTVA.

IZHAJA VSAKO SREDO.

Izdaja Jugoslovanska Delavska Tiskovna Družba, Chicago, III.

GLASILLO JUGOSLOVANSKE SOCIALISTIČNE ZVEZE

NAROCNINA v Zedinjenih državah za celo leto \$3.00; za pol leta \$1.75, za četr leta \$1.00.

Inozemstvo: za celo leto \$3.50; za pol leta \$2.00.

Vsi rokopisi in oglasi morajo biti v našem uradu najpozneje do pondeljka popoldne za priobčitev v številki tekćega tedna.

PROLETAREC

Published every Wednesday by the Jugoslav Workmen's Publishing Co., Inc. Established 1906.

Editor..... Frank Zaitz.
Business Manager..... Charles Pogorelec.
Asst. Editor and Asst. Business Manager..... Joseph Drasler

SUBSCRIPTION RATES:

United States: One Year \$3.00; Six Months \$1.75; Three Months \$1.00.

Foreign Countries, One Year \$3.50; Six Months \$2.00.

PROLETAREC

2301 S. Lawndale Ave. CHICAGO, ILL.
Telephone: ROCKWELL 2864.

Rooseveltov ultimatum

Med predsednikom Rooseveltom in reakcionarnim krihom demokratske stranke, ki ima večino v kongresu in južne države v svojih pesterh, postaja bo vedno bolj ljut in odprt. Kakor republikanci, tako so se prvi nekaj let sedanje krize tudi konzervativni prvaki demokratske stranke čisto potuhnili in pustili, da je predsednik nemoteno reševal NJIHOVO zavoženo gospodarstvo. Do tu je bilo vse v redu. Zamerili pa so mu, ker je ob enem govoril o "ekonomskih rojalistih" in usiljeval kongresu "socialistični" program. Ko so se republikanski in demokrati "ekonomski rojalisti" dovolj opomogli, so se tudi opogumili in začeli v kongresu bitko proti Rooseveltu in njegovemu "new dealu", dasi so mu do pred nekaj leti še hlinili prijateljstvo. Pokazali so svoje odkrito sovraštvo celo do zakonov, ki ne pomenujo drugega "socializma", kakor da se bednim razmere vsaj ZASILNO olajša. V minulem zasedanju zveznega kongresa je Roosevelt izgubil skor vse bitke. Poslanci in senatorji so se vrnili domov in študirajo, koga bi nominirali prihodnje leto na demokratični konvenciji za predsedniškega kandidata.

Tudi predsednik Roosevelt se veliko ukvarja s to mislio, bodisi ker želi sam kandidirati in vsekakor pa še posebno zato, ker mu ni in ne more biti vseeno, koga bo nominirala njegova stranka.

Kaj on misli in hoče z ozirom na prihodnjo volitno kampanjo, je povedal v pismenem pozdravu zboru mladih demokratov 10. avgusta v Pittsburghu. Določno je poudaril, da ako demokratska stranka nominira konservative za predsedniškega kandidata, bo s tem izvršili samomor, kar pa se njegatične, za takega kandidata NE BO agitiral. Niti ne, če demokratska stranka nominira za predsedniškega kandidata kakrška dvoobražneža, ali koga, ki bi bil za new deal samo na jeziku.

Ta Rooseveltova pretinja pomeni v bistvu, da si mora demokratska stranka poiskati kandidata, ki bo zanj sprejemljiv in mu bo zaupal, ali pa zanj sploh ne bo agitiral.

Ob tej njegovih tako direktnih izjavah so mnogi konservativni demokrati ostrmeli, nato pa komentirali, da se demokratska stranka v nikakem primeru ne bo podala "socializmu". Tako imajo zdaj sveto nalogu obvarovati svojo stranko pred kapitulacijo Rooseveltovemu "marksizmu".

Dasi Roosevelt zase ni še izjavil, ako bi bil nominacijo še pripravljeni, je skoro gotovo, da goji tako željo. Njegov ultimatum konservativcem je neposredno podprt one, ki agitirajo za njegov "tretji termin" in s tem odkrito proti večini senatorjev in kongresnikov demokratske stranke, ki se bi rada iznebila Roosevelta čimprej in s tem "socialistične" nevarnosti.

Roosevelt je spregovoril odločno za nadaljevanje svojega new deala v demokratični stranki in če ga prihodnja konvencija NE odobri tako kakor on hoče, bo moral voditi svojo politiko brez Roosevelta in PROTI njemu.

V tem boju so radikalni in liberalni elementi z malimi izjemami vsi z Rooseveltom, dasi bi bilo pametnejše, ako bi si zgradili SVOJO stranko, na katero se bi lahko zanesli, namesto da se oslanjajo NA ENO osebo v reakcionarni stranki, ki jo kontrolirajo prej ko slej REAKCIJONARNI elementi. Roosevelt ji je naslovil ultimatum, toda zmage si ni več gotov, kakor je je bil pred stiri leti. Če v tej bitki propade, bo to bržkone tudi konec demokratske stranke. Konservativni demokrati bodo dobili zavetje v republikanski stranki, liberalni krogi, napredne umije in delavske ter farmarske politične organizacije pa si bodo morale ustanoviti svojo stranko, namesto da skušajo zagospodariti nad demokratiko, ki je bila in bo stranka južnajske reakcije in dekla privilegiranih slojev.

Skoki iz ekstrema v ekstreme

Največja napaka vseh ekstremistov je, da so nerazsodni. Ker so nerazsodni, so tudi sibkoga prepričanja in zato se med njimi pogostoma dogaja, da postanejo iz skrajnih radikalcev skrajni reakcionarji, iz fanatičnih klerikalcev sovražnikov cerkve (brez inteligence), iz fanatičnih delavskih organizatorjev uslužbenic kompanij v "delavskih" in "socialnih" birojih, iz smrtnih sovražnikov Johna L. Lewisja njegovih najfanatičnejših přistaš, iz oboževalcev sovjetske Unije njenih sovražnikov, iz pristavek persekučij nad menjiševiki v Rusiji fanatični sovražniki persekučij (ker je smrtna obsodba zadela boljševike), iz "militantov" pohlevna bitja, iz vročekravnih bojevnikov razočaranih defistov, iz sovražnikov fasisma pacifistov, iz fanatičnih internacionalcev šovinistov, iz borcev za mednarodnost borci za izolacijo itd.

Ekstremist v tem pomenu besede je kakor fanatičen vernik. Ako mu kaže trditi, da je belo črno, bo to trdil tako ognjevito, da končno res verjame svoji lastni laži.

Ekstremisti teh vrst delajo vsakemu pokretu in vsemu človeštvu veliko škodo, a filozofi pravijo, da so v ustroju človekovega razvoja tudi oni potrebni, kakor so potrebne mnogotere žuželke, četudi kmetovalec smatra, da mu povzročijo edino le kvar.

Kongresniki varujejo zvezno blagajno na račun brezposelnih, ki prejemajo pri WPA kakih 400 do 500 dolarjev na leto. Zase pa zahtevajo do \$15,000 na leto. To je ne samo nepravilno, nego tudi krivično "varčevanje"...

VELIKO PUBLICITETE

"RDEČI STRUP"

Ljubljanski "Slovenec" z dne 28. julija je priobčil pod gornjim naslovom oster napad na socialistično "Delavsko Politiko", katera je klerikalcem trn v peti. Glasil se:

"Delavska Politika" eden najbolj strupenih listov v Jugoslaviji, ki vseskozi bojkotira prizadevanje vlade tako z ozirom na začlanjanje politiko, v kateri zavzema skrajno bojevitost! "Ljudske fronte", kakor z ozirom na naše notranje razmere, ki bi jih markisati radi strinjaliv v pred framasoniske diktature, je prinesla novico na kongres Kritusa Kralja v Ljubljani. Ni jo je moral državni pravnik za polovico skrajšati. Vendar je ostalo strupeno že čes, da bo kongres, kakor pripovedujejo, stal okoli tri milijone dinarjev. Dasi smo prepričani, da kongres niti od daleč toliko ne bo stal, ljudstvo pa okrepli moralno in narodno, se zaenkrat nočemo z "Delavsko Politiko" o tem prepričati, pač pa jo vprašamo, koliko stotin milijonov so stali vsi kongresi rdeče internacionale, od katerih ni imelo jugoslovansko delavstvo prav nobeneva, ne gmotnega, ne moralnega škoda, ampak samo ogromno škodo, ki jo povzroča revolucionarna miselnost mednarodnega marxizma, rušilec vseh krščanskih in narodnih kulturnih vrednot. In vsa ta ogromna vstopota je šla iz žepa proletarcev!"

"Delavska Politika" je gornje ponastnila s komentarjem, toda slednjega ji je cenzor vsega črtal in pustil v priobčitev samo napad iz "Slovenca".

Pa pravi Dragiša Cvetkovič, da je Jugoslavija demokratična država! Vsakdo ve, da "Delavska Politika" ni nikak ekstremistični list, kajti ako bi bil, ne bi smel izhajati, a vzlič temu "Slovencu" ne sme odgovoriti takot kot mu gre.

Evropski radio se razvil v babilonsko zmešnjavo

Radio postaje evropskih deli služijo velik del svojega odajnega časa propagandi vlade svoje dežele. Nemška vladna propaganda oddaja agitacijske govorje poleg v nemškem zdaj posebno v poljskem jeziku v Švajčariju Poljakov proti njihovi vlasti, čes, da je blaznost, če ji dopuste zaplesti se v vojno z Nemčijo, katera ne zahteva od Poljske ničesar razen kar je nemškega. Dalje oddajajo radio postaje nemške vladne propagande programe tudi v slovenskem, češkem, francoskem, angleškem in v ruskem jeziku, Italijanske postaje v arabskih narečjih za hujskanje Arabcev proti Angliji in Franciji, poljske postaje odgovarjajo nemški propagandi s poljsko propagando v nemškem jeziku, Anglija pa se je nedavno odločila oddajati s svojih velikih postaj na strategičnih krajih programe tudi v madžarsčini, nemčini, srbohrvaščini, romunščini in češčini. V arabskih narečjih jih je oddajala že prej. Umetno, da se na tem polju kosa z drugimi državami tudi propaganda francoske vlade.

Ker je časopis navezan na čno širi.

SOCIALISTIČNO ČASOPISJE V FRANCIJI POMENI SILO

Francoska socialistična stranka izdaja poleg glavnega dnevnika "Populaire" v Parizu še pet dnevnikov v raznih provincah, 46 tečnikov in več mesečnih revij in časopisov. Vse socialistične časopise (strokovne organizacije niso všeči tu) združuje društvo "La Presse populaire socialiste" ("Socialistični ljudski tisk"), ki ga vodi tajnik Gaillard.

Zato skrbni predvsem sama urejenost lista: uvodniki, ki jih skoraj vse napisle Blum, zunanjepolitični članki Pierra Bressoleta, Severacovi, Faurovi in Gaillardovi prispevki, dva izbrana romana, ki stalno izhajata v dveh podlistkih, ilustracije itd.

"Populaire" je svoje vrste dnevnik med francoskim časopisjem že zato, ker edini od vseh javno objavlja svoje bilance. (Predlanskim je značil promet okrog 25 mil. frankov.) Kakor v vseh velikih državah je tudi v Franciji meščansko časopisje zelo korumpirano. Blum se je trudil, da bi tej korupciji stopil na prste in je v ta namen predlagal poseben zakon, po katerem bi se kontroliralo materialno ozadje časopisov in bi moral vši časopisi objavljati svoje bilance. Vendar s tem predlogom ni prodrl, ker ga iz razumljivih razlogov niso podprli niti radikalni niti komunisti.

Morda izvede Blum to reformo kasneje, saj se stalno bori za njivo "Populaire", ki je v pravem pomenu besede glasnik francoskega socialističnega gibanja, in ne list kake finančne skupine, ki hoče tihotapsko uveljaviti danes te, jutri pa drugo. Ker je časopis navezan na čno širi.

VABILO NA PIKNIK KLUBA JSZ IN DRUŠTEV PROSVETNE MATICE

Strabane, Pa. — Sezona piknikov se približuje že h koncu. Društva in klubki, ki jih prirejajo, v tem času večinoma že ugibajo, kako in kaj bodo počeli v zimskih mesecih.

V pretekli par letih je toliko prireditev v prosti naravi, da posamezna društva in klubki težko dobe datum, na katerega ne oglaša svoj piknik ali slavijo že kakšna druga organizacija.

Pa kaj se hoče! Mnogo nas je. Imamo toliko raznih ustanov na imenu vseh niti ne poznamo, a vendarle hočemo vse vzdržati in jih ohraniti pri življenu.

Klub št. 118 JSZ in društva Prosvetne matice prirede v tu krajnjem Drenikovem parku piknik v nedeljo 20. avgusta.

Ob 1. pop. se prične konference klubov in društev Prosvetne matice, potem pa odidemo na piknik. Obetajo, da bo ta piknik eden največjih v tej sezoni in to tudi po vsej pravici zasluži. Tisti, ki ga prirejajo, se udeležujejo vsakojakih pri-

"RDEČI STRUP"

PISMO IZ CLEVELANDA

Piše IVAN JONTEZ

Ta prešmentana Cikaga! Kako pogosto je pri nas na vrsti, v privaten krožki in celo v javnosti... Nepoučen človek bi utegnil priti do zaključka, da je to strašen pravljenci zmaj z devetimi glavami in ognjenimi žekami v devetih gobcih, ki preti vsak čas pohrustati zlatolaso kraljico Metropol in vse njejunike vitezove, ki si še upajo samostojno misliti in se nöčejo klanjati pošati...

Toda šalo na strani Zdaj pa poglejmo, kaj je dal povod za pravljico, s katero se nas straši kakor neposlušne otroke z bavbavom.

Meni se vidi, da nosi precejšnjo mero odgovornosti — ljubomnost, ki jo vzbuja in podziga zavest, da je bila baš ta pri nekaterih ljudeh tako obsovana "Cikago" tista intelektuala sila, ki je dajala desetletje inicijativo naši svobodomisliniti in delavski naprednosti v Ameriki. Povsem naravno je, da to bodo samoljubnost nekaterih ljudi izven Chicaga, ki se po svojih lastnih delih čutiči s "Cikago". Ljudje smo pač taki, da bi male sreheri nas najrajsi veljala najzmožnejšega in najvplivnejšega med vsemi ljudmi...

Drugi vzrok so pa ljudje med nami, ki misljijo, da imajo dovoj bistre možgane, da lahko misljijo in o vsem ukrepajo za vesoljni slovenski narod, ki bi se vsed tega moral popolnoma podrediti njihovemu mesianskemu vodstvu. Ti ljudje spreteti izrabljajo zgoraj omenjeno ljubomnost v svoj prid, jo podpihavajo ter nas skušajo načuvati proti "Cikagi", upočasni, da bodo želi dobitek po načelu: Kjer se prepričati dva, tretji dobitek ima...

Kar se tiče ljubomnosti, je smesna. Kaj zato, če je "Cikago" dajala direktivo tudi Metropoli (z veliko začetnicijo, da nas občutek manjvrednosti še bolj ne obteži)? Ali je nismo potrebovali? Ali je bil vpliv "Cikage" slab, strupen, poguben? Mar ni bilo tudi potrebljeno mnogo rok in glav pri nas, da se je zgradilo to, kar imamo, točno nam gre za to "kredit"? In, če smo že potrebovali "Cikago", mar ni bilo ona potrebovala nas? Ali nismo že ubirali tudi po samostolni potih, dobrih in zgrašenih? Zadnjic, ko smo jo tako ubrali po svoji poti, se je na primer rodil "Cankarjev glasnik..."

Pa kaj bi človek na dolgo in široko razkladal znane stvari! Ali ni dovolj, da se pove, da je vsaka takša ljubomnost popolnoma odveč in neuma? Ali ne zadostuje, če se na kratko pove: Ce mi potrebujemo "Cikago", tudi ona nas prav tako potrebuje, ker smo drug drugemu potrebeni in le v slogi močni, v neslogi pa šibki? Meni že.

Slabo bom vozili, če boste mo nasedali propagandi, katere cilj je — zahajati za tisknik slovenski napredni živelj v Ameriki ter ga pognati v — komunistični tir!

Članek Katke Zupančičeve o Zvonku Novakovem Angleškem slovenskem besednjaku, ki je bil objavljen v "Prosjetu" od 3. avgusta, je bil jasno zanimiv. Novakov besednjak je, kakor piše ona, že dovršen in zdaj čaka začožnika. Zeleti bi bilo, da bi se začožnik čim prej našel, kajti tako delo nam je v resnici potrebljeno. Avtor sam seveda ne bo mogel začožiti svojega dela, zaradi prevelikih stroškov. Potrebljeno bo, da se zavzame za to stvar kaka močna organizacija. Kaj, če bi se za stvar zavzela — SNPJ? Tako bi ustreljala novi naši kulturni potrebi in mi in zaname bi jih hvaležni.

"Naprek" in njegovi sateliti še vedno pogrevajo napačno trditev, da "Proletar" siej za zagovarja Homerja Martina in njegovo klico v U. A. W. A. Naslanjajo jo predvsem na čas, ko sem jaz v odstotnosti s Zaitza urejeval "Proletarca" in v začetku boja v vodstvu UAWA res simpatiziral z Martinom, ker sem pač verjel, da je bil on v pravem. Toda teh

Kako to, da se skoro vsakodinno smatra vedno v pravem, drugeki z nj

PREKO ATLANTIKA PO 31. LETIH

FRANK ZAITZ

(Nadaljevanje.)

Nekaj pri Plitvičkih jezerih je elektrarna, toda je skrita. "Bi pokvarila prirodno lepoto, če bi jo zgradili na vidnem kraju," je nama pojasjeval vodnik Branko. "Prav zaradi tega ne puste zgraditi ob teh potokih in rekah žag, razen na skritih krajih. Vlada hoče, da ostane priroda v Plitvicah neoskrunjena."

Počovala svá se od mladega Licaná in mu želela, da se njejova náda čimprej izpolni. Saj ne želi drugega kot le svoj čoln, da ne bo vesel samo v korist drugih. "Priporočita me tujcem, ki prihajajo sem, da bom njihov vodnik," je dejal. Naučil se je že prilično nemščine in italijansčine, zna že dokaj dobro češko in tudi nekaj angleščine.

Zvečer sva obiskala še neko letoviščno vilo in restavracijo, kjer je živel pred par leti mnogo mesecev slovenski pisatelj Anton Seliškar. Gospodinjava pravi, da je zaljubljena v slovenske pesmi. Slučajno ji je prišla v roko Seliškarjeva zbirka "Trbovlje". Tako sta se spoznala. Po rodu je Hrvatica. Obvlada več jezikov, a ne angleščine.

Na pride v tem momentu na vrt večja družba iz Anglije. Peljala jo je v viló. Kmalu se je vrnila in vprašala,

ako bi bila nekaj časa za tomača, dokler se ne vrne gospod, ki tu stanuje in katerega je družba prišla obiskati. Je to Hrvat iz Amerike, kako odličen in tako dalj, je pripovedovala vladna gospodinja. Medtem se je dotični hrvatski rojak vrnil in midva pa vva bila od službo tolmača.

V hotelu sva poravnala račun in vprašala, kdaj odpelje prvi bus od tu na postajo Vrhovine. Ob 3. zjutraj. Toda predno dospe na postajo, gre dužniki brzovlak, ki vozi v Split, že mimo. Le ako bo imel zamudo, kar se pogostoma primeri, ga bova dobila, drugače pa naj vzameva lokalni vlak, ki pride kmalu za tem.

V busu smo bili štirje potniki — vsi Slovenci. Eden je bil trgovski potnik, v resnicu pa bržkone kak dr... uradnik, ki je bil poslan sem v vlogi trgovskega potnika na kako tajno preisavo.

POSLUŽITE SE NAŠE

POPOLNE TRGOVSKE REFRIGERACIJSKE POSTREŽBE

Mesarji, peki, cvetličarji, restauranti, gostilne, groceristi, krznarji, delikatesne in druge trgovine

• Naši refrigeracijski inženirji vam bodo z veseljem pomagali, izdelati načrt za vaš električno hladilnico, inštalacijo zmrzovalnih ali mrzilnih shramb. Nobenih stroškov ali obveznosti ni za to postrežbo.

MALO NAPLAČILO
Vprašajte o našem načrtu za 24-mesečno odplačevanje

Samo poklicite RANDOLPH
1200, Local 2144, za to PO-
POLNO električno refig-
racijsko postrežbo.

COMMONWEALTH EDISON COMPANY

72 West Adams Street — RANDOLPH 1200, Local 2144

nila obliko vrženega predmeta in to je pomenilo, da se teh stvari ne sme dotakniti nihče drugi. Pred kogar kaj pada, tiste je to privatna svojina. Ko jih vlak pusti zadaj, se upehani vrnejo in pobirajo.

Čehi v vagonih so imeli s temi mladimi berački zabavo, Nemci pa so se ponosno nasmiali.

Nekje je vlak vsled nove strmine in ovinka spet začel voziti počasi. In glej, ob vlaku ista slika: dečki in dekle v cunjah tečejo ob vagonih, mahajo in prosijo. Spet so jim iz vagonov padali predmeti pod noge. Slika je tudi za čeha nehala biti zanimiva. Na tretjem, četrtem, petem in šestem kraju, so otroci spet dirkali ob vagonih, a le malokateri potnik je še kaj zalučil ven. Nekateri so se celo zgrazali. Čemu jugoslovanska vlada sploh pusti ljudem živeti v teh krajih, ko ima dovolj roditvene zemlje!

Vozimo se mimo Gospicja. Kdor izmed Slovencev v Ameriki je že kdaj delal skupno z Licaní, mu je znan Gospic. kakor Licanom, ki delajo ali so delali s Slovenci, Ljubljana. Z Licaní sem prvič delal skupaj v rudnikih v državi Utah. Pa so mi pravili o svoji deželi v svojem "glavnem mestu". Dasi je v Gospicu in okoliči narava s plodno zemljo radodarnejša kakor v večini drugih krajih teh kraških kamenin, je je vendar premalo. Vzdic temu so prebiti kreplki in zdravi.

Do Knina v Dalmaciji otroci še zmerom na ugodnih krajih tekajo ob vlaku in prosijo. Na postaji vidimo spet mnogo otrok. Ti ne prosijo, nego prodajajo grozdje, breskve, slike, jagode in kar že. Potniki veliko pokupijo. Vendar pa vidiš, da so se vlak začene pomikati dalje, gre nekaterim otrokom na jok, ali pa jim sije gnjev in razočaranje z obrazu. Sadje, za katerega so želeli dobiti par dinarjev, jim je ostalo v rokah. Srečnejši so vsega prodali in se zadovoljno smehlajo. Ako bi po tej progi vozilo več vlakov, bi se uspešni prodajalcii tolazili z upanjem na več sreče pri drugemu, toda to je najboljši vlak in ako ni uspeha pri temu, ga je pri lokalnemu še mnogo manj.

Na postaji v Splitu so navalili na potnike postreški, razni vodniki, agenti raznih zakotnih hotelov in prenočišč. Ob prihodu našega vlaka je bilo te nadleže toliko, da se je le s tem zatočilo. Pobrala je stvar in tekla dalje. Gledava iz vagona in vidiva: otrokom mečejo jugoslovanski drobiž, žemlje, kosje kruha in sadje. Zdebelo se mi je, da deklica na najinem vagonu, v samem krileu, ki ga ji veter visoko dviga, še zmerom brzi in maha z roko kakor v pozdrev. Pobrala je samo tisti papirček in v njem zavít novčič. Pri vsaki drugi stvari, ki je pada na tla pred njo, si je zapom-

druge. Italijanska govorica ti pogostoma zazveni na uho. Sla sva v kopališče Baćvice. Bilo je polno ljudi raznih narodov. Spominjalo me je na čikaški Oak Street beach. Mnogo moških in žensk je zagoreli kot Arabci. Ko se vrnejo na svoje domove kje na Češkem, v Sloveniji, Srbiji ali kjer že, je njihova zagorelošč dozak, da so bili "pri morju".

Turistica se je v Dalmaciji po vojni silovito razvila. Tudi odstopili angleški kralj Edward, zdaj vojvoda Windsor, je s svojo ljubimko pomagal oglašati dalmatinsko rivero. Zdaj so dohodki od izletnikov vsled valutnih restrikcij, vojnih nevarnosti in sličnih težkoči, kako padli. Dalmacija pa je bila od takih dohodkov veliko odvisna.

Prvotno sva nameravala potovati ob vsem obrežju Dalmacije, od Sušaka do Dubrovnika, in se medpotoma ustaviti na najzanimivejših krajih. Toda vsled zamud na Dolenskem in v Zagrebu sva pot ob Dalmaciji za naju presekala na polovico.

Kdor utegne in kdor ni v stiski za sredstva, mu ta dežela nudi obilo razvedrila vsed svojih prirodnih krasot in užitka s svojimi zgodovinski krajini in zgradbami. Arhitektura iz rimljanskih časov je v marsikatem dalmatinskim mestu sijajno ohranjena. Ni čudno, da smatra danasna Italija Dalmacijo za svoj biser, kateri ji je bil "krivično vzet". Vsa Italija veruje, da pride dan, ko bo Dalmacija Rimljano spet pod vladom Rima. Nič gotovosti se ji nima obeta v teh časih.

Vožnja s parnikom od Sušaka do Dubrovnika traja 40 ur. Midva sva si nameravala ogledati Sušak in posjetiti tudi Reko, ki je pod Italijo, nato pa se bi na vožnji z ladjo ustavila v Crikvenici, kjer je najznamenitejše kopališče severnega Jadranu, dalje v Šibeniku, kjer si je vredno ogledati znamenito katedralo in druge zgodovinske znamenitosti, na vsak način pa videti vodopade Krke, ki so 85 metrov visoki. Zelo interesantan je Trogir, ki je imel važno zgodovinsko vlogo v času rimskega cesarstva in pozneje v posesti Benetk.

Tako pa sva pričela v Splitu. Za Sušakom in Beogradom — rečeno loko — je Split največje pristanišče Jugoslavije. Ima nekaj znamenitosti. Katedralo — nekdanji mavzolej ogromne Dioklecianove palače, ki je edinstvena antična stavba ter vrste na vsem svetu, kopališče Baćvice, spomenike in še mnogo kar je vredno pogledati v tem starodavnem mestu. Nad Splitom je gora Marijana, s katere je krasen razgled po morju, otokih in po Dalmaciji. Ampak midva sva v tem slučaju rajše verjela to drugim in nista šla gori. Je bilo prevróčenje in prijetnejše v morju.

Vsa otvoritvena prireditve se je vršila vzorno in uspešno. Slednje pomeni uspešno v \$\$. Delavci in delavke so bili vse izredno pridni. Predno je mogreto tolkšči množiči utesiti žego in glad, vzameva časa, potrebščin in mnogo gibelnih rok. "To niso nobeni šasti," je rekel nekdo, ko se je že utrudil od obilice dela.

PRIZOR S STAVKE V COLORADU

Zborovanje klubov JSZ in Prosvesne matice

Cleveland, O. — V nedeljo 20. avgusta se bodo zbrali v Slovenskem narodnem domu na St. Clair Ave., zastopniki naprednih podpornih društev, kulturnih organizacij in klubov JSZ, z namenom, da razmotrijo o izobraževalnih in kulturnih vprašanjih, delavskih političnih akcijah in o problemih, kateri so med nami in potrebujejo resnega razmotrivanja. Zborovanje se bo vršilo v prostorih kluba št. 27 JSZ. Pričetek ob 9. uri dopoldne.

Tako hitro je bila opravljena žetev radi tega, ker so bogati vojvodinski kmetje nabavili letos okrog 3500 kosilnih strojev, ki opravljajo tudi večino ostalega dela, kot vezanje snopov itd., tako, da vsak tak stroj na domesti 25 delavcev.

To je velikanski tehnični napredek, ki pa ima svoje nedogledne socialne posledice. Kajti 2500 takih kosilnih strojev nadomesti 85,000 delavcev. V Vojvodini pa je bilo že pred leti najmanj toliko poljedelskih delavcev, ki niso imeli zaposlitve, ali pa k večjemu tu in tam ob žetvi. Gotove uredbe v Vojvodini se v prid poljedelskim delavcem omejevale nabavo strojev, zlasti pa posojanje strojev. Svoje misli bo lahko vsakdo izrazil.

Na takih zborovanjih se čistijo pojmi in urejajo program za naše delavske in kulturne aktivnosti v bodoče. Torej pridite in bodite točni! Louis Zorko, tajnik.

Konec stavke, farma SNPJ in drugo

Cleveland, O. —

Stavka pri Fisher Body kompaniji je bila končana v začetku prošlega tedna, toda delavci so niso takoj vrnili na delo. Kakšni bodo za delavce uspehi te poravnave je danes težko določeno uganiti, vendar pa smatram, da je za delavce boljše, da so se pogodili kot pa če bi vztrajali v stavki. Vztrajati v takih okoliščinah kot v tem slučaju bi bila namreč zelo težka stvar. Pravzaprav je boljše vsak tak korak dobro premisliti predno ga storiti. Prvi pogoj za uspeh vztrajanja v stavki je potreben fond, ki piketom omogoči vsaj hrano, recimo za mesec dni da uniji ne bi bilo takoj v početku treba pošljati svojih zastopnikov v trgovcem z apelom za prispevanje potrebščin in k drugim delavcem za gmotne prispevke. Nekatere stare unije imajo sklade, ki so članstvu jamstvo, da bi lahko vztrajali v stavki več mesecev toda nove industrialne unije so večinoma še brez močnih blagajn. Če pa unija že po par dneh pokaže, da je brez sredstev za vzdrževanje stavke, treba pojaviti vse načine, da se delo izvrši in se ga bo izvršilo. Zdaj je najboljše, da vsi složno pomagamo kajti nasprotovanje ne bi prineslo nikomur korist, več pa lahko škode. Čež kakih pet tednov bodo dodatni prostori Slov. del doma dogovorjeni in otvorenji v velikim slavljem. V njih bo v kleti balnišči in tik dvorane moderen bar-room, v vrhnjih delih pa kegljišče — vse moderno! Časi so res slab, ampak kjer se dela skupno, se premaga vse težave.

Tudi to je res, da smo v naši metropoli od vraga. Koliko imamo že različnih domov, zadruge, farme, tiskarniška podvetja in organizacije vseh vrst na svojih ramah, pa ne omagamo in še vedno jih gradimo! In to skoraj vse eni in isti ljudje. Korajža velja in pa požrtvovalnost. — Anton Jankovič.

Priboljški "brez unije"

V Rumuniji je vlada povisila plačo častnikom kar za 30% in moštvo za 10%. Ob enem je zvišala število častnikov na 17 odstotkov.

Pristopajte k SLOVENSKI NARODNI PODPORNI JEDNOTI NAROCITE SI DNEVNIK "PROSVETA" Stane za celo leto \$6.00, pol leta \$3.00 Ustanavljajte nova društva. Deset članov(ic) je treba za novo društvo. Naslov za list in za tajništvo je:

2657 S. Lawndale Ave.
CHICAGO, ILL.

ZA LICNE TISKOVINE
VSEH VRST PO ZMERNIH CENAH
SE VEDNO OBRNITE NA UNIJSKO TISKARNO

Adria Printing Co.
1838 N. HALSTED STREET, CHICAGO, ILL.
Tel. Lincoln 4700

PROLETAREC SE TISKA PRI NAS

Delavci in stroji

Mariborska "D. P." piše: Iz Vojvodine poročajo, da je bila letosnja žetev pšenice v tej najbogatejši pokrajini opravljena v treh dneh, med tem ko se je sicer rabilo za žetev po tri tedne.

Tako hitro je bila opravljena žetev radi tega, ker so bogati vojvodinski kmetje nabavili letos okrog 3500 kosilnih strojev, ki opravljajo tudi večino ostalega dela, kot vezanje snopov itd., tako, da vsak tak stroj na domesti 25 delavcev.

To je velikanski tehnični napredek, ki pa ima svoje nedogledne socialne posledice. Kajti 2500 takih kosilnih strojev nadomesti 85,000 delavcev. V Vojvodini pa je bilo že pred leti najmanj toliko poljedelskih delavcev, ki niso imeli zaposlitve, ali pa k večjemu tu in tam ob žetvi. Gotove uredbe v Vojvodini se v prid poljedelskim delavcem omejevale nabavo strojev, zlasti pa posojanje strojev. Svoje misli bo lahko vsakdo izrazil.

Na takih zborovanjih se čistijo pojmi in urejajo program za naše delavske in kulturne aktivnosti v bodoče. Torej pridite in bodite točni!

Louis Zorko, tajnik.

Izrabljivanje patriotizma v boju proti delavskemu gibanju in priseljencem

(Nadaljevanje s 1. strani.) takega zakona deportirati milijone ljudi, češ, da naj širijo svoje krive nauke in sejejo anarhijo tam od kjer so prišli. Kajti zakon se lahko tolmači tako, da vsak del prostora se preuredi za igrišče (baseball) in narejene bodo druge razne naprave; načrt določa, da se vse to dogoti do prihodnje pikniške sezone.

Akcija za nakup tega izletniškega prostora ni bila prisiljena stvar, pač pa izvršena s korajo.

Volje za uspešno dovršitev vsega omenjenega dela je na koše.

Delo s prisideljami k Slovenskemu domu na Waterloo Rd. načrtuje napredje. Zidanje gre že v koncu. Ta stavba bo s tem prisideljami toliko izboljšana, da bo delala čast naselbini in posebno še domu samemu. Res, da predno smo s tem delom prisidelj, je bilo precej "rabuke" doma in v javnosti, toda pretežna večina je dvakrat glasovala, da se delo izvrši in se ga bo izvršilo. Zdaj je najboljše, da vsi složno pomagamo kajti nasprotovanje ne bi prineslo nikomur korist, več pa lahko škode. Čež kakih pet tednov bodo dodatni prostori Slov. del doma dogovorjeni in otvorenji v velikim slavljem. V njih bo v kleti balnišči in tik dvorane moderen bar-room, v vrhnjih delih pa kegljišče — vse moderno! Časi so res slab, ampak kjer se dela skupno, se premaga vse težave.

Ako milijoni tujerodcev ne bodo zadostno pazili, jih bo nekoga dne zasačil preko noči zakon, ki ga bo reakcionarna vlada vihtela nad njimi po mili volji in uvedla nad njimi teror, sličen onemu, ki ga uganjajo totalitarne države nad podjarmiljenimi narodi in nad opozicijo.

KRITIČNA MNENJA, POROČILA IN RAZPRAVE

KOMENTARJI

Ako Hrvati v Ameriki nočajo, da postane dr. Maček drugi dr. Tiso, store pametno, ako mu sporoče, da obsojajo flirtanje hrvatskih politikov s Hitlerjem. Ni vročka, čemu bi Hrvati. Srbi in Slovenci ne mogli delati skupaj drug drugemu v korist. Kdor izmed Hrvatov pa je v sled sovraštva do Srbov taklik zaslepljen, da deluje za ponovitev čehoslovaške tragedije in se navdušuje za "protektorat", velja zanj znani slovenski rek, "podlaga je tujcevi peti".

Premier Dragiša Cvetković je v intervjuju z dopisnico "Hrvatskega glasnika" dejal, da je bila Jugoslavija vedno demokratična država in da tako tudi ostane. Demokracija je torej stvar raznih vrst. Diktatorji najbolj diktatorskih režimov na primer trdijo, da so njihove države izmed vseh najbolj demokratične.

"D. P." piše: "Dr. Mačekov 60. rojstni dan so praznovali v Pittsburghu (eden hrvatski in drugi slovenski), ki se proglašata za najbolj delavska, se tiskata v tiskarni, kateri je unija vsled neunijskih razmer v nji odvzela unijski znak."

"Ameriška Domovina" poroča o konvenciji "Slovenske moške zvezze". Potrebno bi bilo, da se bi taki organizaciji pridružili fantje s številke 1916 East St. v Pittsburghu, Morda bo potem kaj več možnostti v njih.

Slučaj pri JPZS v Wisconsinu dokazuje, da je pametno hvar, čeprav drag, aksakovo leto pregledujejo račune tudi priznani finančni veščaki (Public accountants), kajti koncem konca se to izplača in tudi morabitna presečenja se prihrani s tem.

"Am. Slovenec" smeši Habsburžane in pripoveduje, kako okrutni in skopi so bili napram ljudstvu. Vzliko: "Tako so Habsburžani vladali narodom v Avstriji!"

Hm, hm. Stavim za eno le-

trošči. Neki V. P. pravi v Glasu Naroda o govornikih na "slovenskem dnevu" tolje: "Govornikov je bilo mnogo in vsi govorili bili izvrstni — namreč zelo kratki."

"Glas SDZ" piše, da je v seznamu 222 učenjakov, ki se bavijo "s študijem slovanskih jezikov", samo en klevelandčan, in ta je naš rojak Anton J. Klančar. Torej napredujemo v slavi celo brez "slovenskega dneva"!

Časi se menjajo, ali pa se menjajo komunisti. Njihov "Radnički Glasnik" je priobčil poročilo o smrtni nezgodbi blagajnika Hrvatske Katoličke Zajednice Antona Paura na prvi strani v černem okvirju. Včasi bi bilo tako poročanje po komunističnih nazorih v delavskem listu všeizdaja.

Dva jugoslovanska lista v Pittsburghu (eden hrvatski in drugi slovenski), ki se proglašata za najbolj delavska, se tiskata v tiskarni, kateri je unija vsled neunijskih razmer v nji odvzela unijski znak.

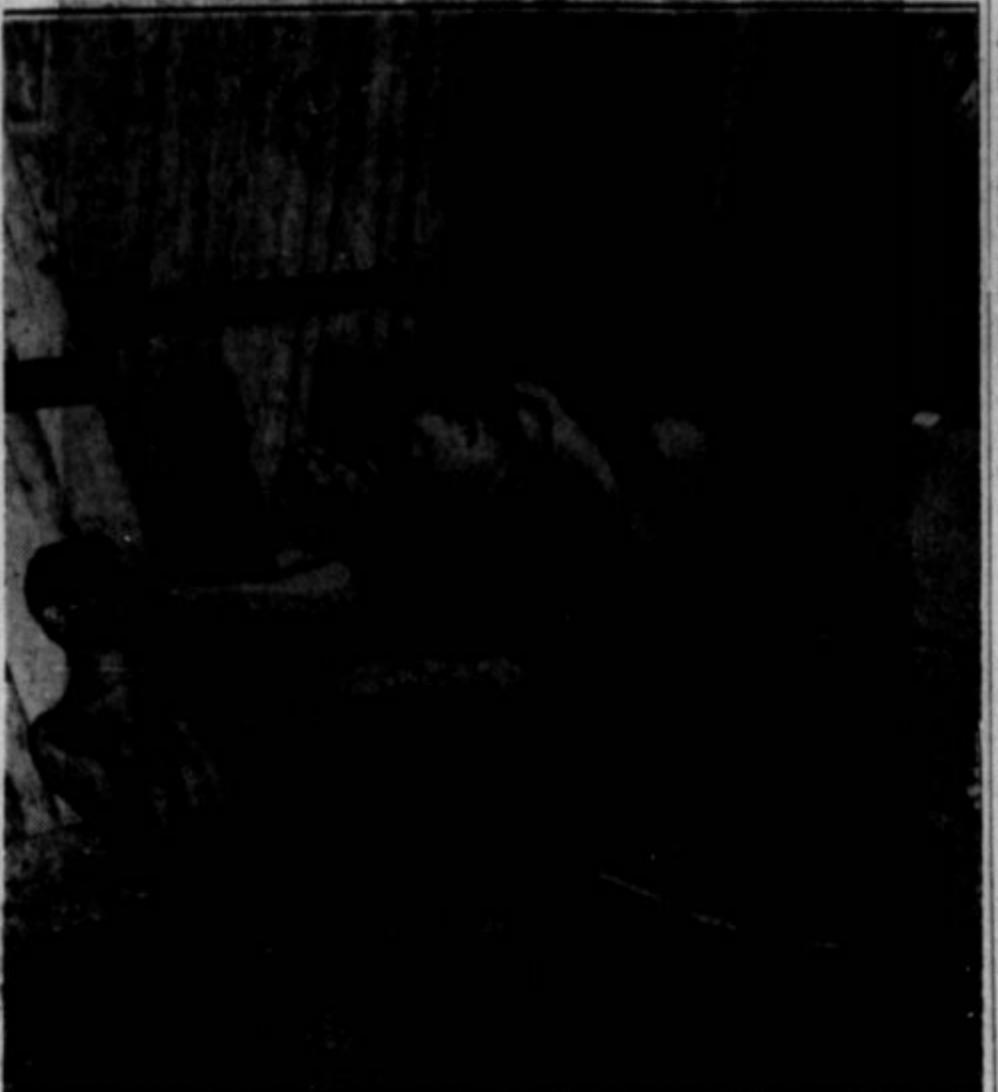
"Ameriška Domovina" poroča o konvenciji "Slovenske moške zvezze". Potrebno bi bilo, da se bi taki organizaciji pridružili fantje s številke 1916 East St. v Pittsburghu, Morda bo potem kaj več možnostti v njih.

Slučaj pri JPZS v Wisconsinu dokazuje, da je pametno hvar, čeprav drag, aksakovo leto pregledujejo račune tudi priznani finančni veščaki (Public accountants), kajti koncem konca se to izplača in tudi morabitna presečenja se prihrani s tem.

"Am. Slovenec" smeši Habsburžane in pripoveduje, kako okrutni in skopi so bili napram ljudstvu. Vzliko: "Tako so Habsburžani vladali narodom v Avstriji!"

Hm, hm. Stavim za eno le-

Neključno rešitev utihotapljenih potnikov

Na brazilski tovorni ladji Ayuruoca je bilo skritih deset mladih Portogalcev, da se jih ob prisanku v newyorki luki utihotaplji v Zod. države. Vsaki bi tihotapec plačal za uspeino priselitev v to deseto \$250. Bili so skriti v spodnjih predelih ladje med tovorem. V newyorki luki so ladje prostore razkušili s posebnim plinom, ki bi te potnike zadušili, da niso z razbijanjem ob lediju steno opozorili nase delavce. Dobili so jih v ladijini globini večinoma že onesvečene. Policija jim je otela življenje s posebnimi dihalnimi instrumenti. Fante je nato vzela v oskrbo ameriška priseljeniška oblast in uvedla preiskavo.

Montska sveta maša, da so mnogi pristaši "Am. Slovenca" do konca Avstrije molili za "presvitlega cesarja", vladarja "po božji volji". Lahko je zdaj zabavljati čez Habsburžane. Ampak takrat, ko je bil čas za opozicijo proti njim, so jim katoliški svečeniki in lajiki službovali in to do škofa pa do cerkvenika in še vsi, kar jih je vnes. In se to: Ali veste, da spreleti urednike ljubljanskega "Slovenca" idečica sramu vselej kadar pogledajo v svoje medvojne letnike?

Bivše glasilo hrvatske komunistične sekcijs, zdaj samo se glasilo naprednih radnika, zbirala sklad, ki mu bo omogočil v času konvencije HBZ izhajati vsak dan. Tudi glasilo HBZ bo protiže dnevno izhajalo. Inače sta oba ta lista tedenika. Morda pa bi "Radničemu Glasniku" lahko finančno tudi v ta namen pomagal IWO?

All veste, da je prejel podporo od IOW tudi "Naprej"? "Radničemu Glasniku" je dal IOW leta 1937 nad \$2,500. Bogve, ali jima daje podporo zato, da pridobivata člane v HBZ in v slovenske jednotne in zvezze, ali pa zato, da agitirata za IOW?

Ze itak cenzuri podložno časopisje v Jugoslaviji mora v bodoče se bolj paziti, da ne objavi ničesar žaljivega napram Němčiji in Italiji in nikakor poročila, članka ali propagande v korist demokratičnih dežel. Vzrok je, ker hoče vlada v Beogradu, da ostane Jugoslavija popolnoma neutralna. Časopis je bo svojo neutralnost najlaže izrazilo, ako izhaja belo. Kaj bi pisal, če ne smem pisati o tistem, kar bi ljudi najbolj zanimalo.

Špijoni, ki jih ima Naprej v Chicagu in drugje, in drugi, ki ga zalagajo s "podatki" bodisi iz naivnosti ali zlobe, ga zalagajo ne samo s slabim, nego zano eno zlaganim materialom.

Kongresniki in senatorji, ki imajo že po tri, štiri in več terminov za sabo, zahtevajo, da morata za predsednika republike veljati ne več kot dva termina. Cemu puste krizi iz termina v termin.

Ivan Jontez omenja v svojem pismu iz Clevelandu napis pri Slov. del. domu, naslovil pred vsem halfearjem in onim, ki jih opazujejo. Stvar se zdi komu morda "spasna". pa ni.

Frank Barbč.

Kadar srečate razumnega znanca, vprašajte ga, da se naj naroči na "Proletarca".

Milwaukee klub vabi

Milwaukee, Wis. — Tukajšnji klub št. 37 JSZ priredi 27. avgusta piknik, na katerega se nadajemo obilnega poseta. Delavsko gibanje, ki ga zastopa naš klub, ima v tej naseljni veliko pristašev. Ako se na tem izletu snidemo vsi napredni delavci iz naše in westallške naselbine, potem smo prepričani, da bo na pikniku v nedeljo 27. avgusta veliko ljudi. Vršil se bo v Kuzmatovem parku na West Beloit Rd. in South 92nd St. v West Allisu. — Prijatelj klubu.

20. avgust naš dan

Canonsburg, Pa. — V Proletarcu je oglašan že več mesecov dan konference in piknika, ki bo prihodnje nedeljo (20. avgusta) v Strabanu.

Slovenski delavci v teh krajih Pennsylvanije slovimo za razredno zavedne. In res so pod okriljem JSZ, Prospective matice v svojih domov ter naprednih podpornih društv izvršili že veliko koristnega dela v bojih za delavske pravice in za napredek.

To tradicijo moramo ohraniti. Kajti naše naloge so enake in boj proti krvicam je potreben kakor je bil doslej. Na tej konferenci bomo govorili kako čim bolj utrditi sodelovanje med nami po konferenci pa se bomo skupno z ostalimi gosti zabavili na pikniku in se pomenili o tem in onem. Konferanca se prične ob 1. pop. Vsem pa klicem: Na svidenje v nedeljo po poldne na pikniku!

Marko Tekautz.

Piknik "Save"

Chicago, Ill. — Pevski zbor "Sava", ki je imel v poletju nekaj tednov počitnice, je v torek 8. avgusta spet pričel z vajami. V nedeljo 27. avgusta pa prirediti pri Val. Kobalu v Clarendon Hillsu piknik, na katerega so vabljeni vsi prijatelji slovenskega petja.

Tudi društva Najsvetejšega imena v Clevelandu prirede "slovenski dan", da z njim pomagajo zdavni samostana v Lemontu, kjer se slovenski sinovi vzbajajo za duhovski poklic. Gotovo se ga udeleži tudi g. Deelman iz Pittsburgha, glavni odbornik KSKJ, ki si je pridobil skušnje pri njihovem "slovenskem dnevu". Saj je g. Deelman v "Glasilu KSKJ" pisal nedavno tako pobožno, da je čudno, ker ni tudi na pittsburghškem "slovenskem dnevu" kontakta na Lemont!

Pojasnilo na pojasnilo

Cleveland, O. — V Proletarcu z dne 2. avgusta pojasnjuje urednik, čemu sem ga kritiziral, češ, da jaz v svojem dopisu tega nisem pojasnil. V pojasnilu pravi, da ga grajam vsled odklonjenih dopisov, ker se tiče SNPJ, ezirom posojila, ki je dala SDD, ne pa Proletarca.

Nočem, da bi kdo misil da se nanj res jezim, zato moram stvar tudi jaž pojasniti. Moje mnenje je bilo in je da bi moralno določno poročilo biti objavljeno v listu, kateremu sem ga najprej poslal, kajti tikalo se je javnega dogodka, namreč delniške seje omenjenega SDD in o njih sem poročal kakor se poroča na primer s sej konvencije. Saj se take reči zmerom objavlja, še celo o kokoših se piše. Poročilo pa ni bilo priobčeno, ker so bili duhovi razburjeni in sem moral vsled tega tudi poročati o razburjenih duhovih, ako sem hotel čitateljem predložiti pravo sliko seje. Jaz se nisem razburil, četudi sem ga delžen več kot kritike. Ampak kadar ti kdo napravi kako krvido, pa veš, da je v resnicici krv nekdo drugi, imaš vendar pravico do zagovora. Zato se je šlo. Jaz nisem bil kriv, če je bilo posojilo ustavljeno, niti nisem bil jaz tisti, ki je storil v zadevi parlamentarno ali kako drugo napako, torej čemu so napadli mene radi tega in mi branili priliko do zagovora? In teke prilike ne dobi toliko kot smatraš da si upravičen, ali se ti zagovarjanje celo ovira, je naravno, da se čutiš prizadetim, ker se ti dela dvojna krvica. Ker se vzliz vsem nisem podal, sem dobil zadoščenje, in povedal svoje misli.

Frank Barbč.

Kadar srečate razumnega znanca, vprašajte ga, da se naj naroči na "Proletarca".

Piknik čikaške federacije društev SNPJ

Chicago. — Kot že poročano, priredi federacija SNPJ čikaške okrožja svoj letni piknik v nedeljo dne 20. avgusta v forest preserve na dobro znanem "kranjskem hribčku" v Willow Springsu (tik nad Stežinarjem v vrtom), 97th St. in Archer Road.

Vstopnina je prosta, zato pričakujemo, da se članstvo SNPJ udeleži tega izleta v obilnem številu. Povabite s sabo tudi prijatelje, da se bodo zabavali z nami. Za one, ki nimajo svojih avtomobilov, je preskrbljen bus. Odpeljal bo izpred Bostonske lekarne na 1858 W. Ceram Rd. ob 1:30 pop. in se ustavljal pri Slov. del. centru na 2301 S. Lawndale Ave ob 1:45. Voznina tja in nazaj je 40c, samo v en kraj pa 25c. Torej cena za voznilo ni prečirana. Piča je v jutrišnjem časopisu "Kranjski hribček".

V slučaju dežja bo zabava v Slov. del. centru. Torej na svidenje v nedeljo na "kranjskem hribčku" Odbor.

Priznanje Z. Novakovemu besednjaku

Prejeli smo v objavo sledeče priznanje besednjaku, ki ga piše Zvonko A. Novak:

Iz glavnega urada Jugoslovanske katoličke jednote je bila poslana avtorju novega slovenskega besednjaka Zvonku A. Novaku sledeča izjava:

"Ob priliki polletnega zborovanja našega glavnega odbora je več glavnih odbornikov preglejalo prepis odlomka za angleško-slovenski in slovensko-angleški besednjak, ki ga imata v delu.

"Vsi so se izrazili, da po omenjenem odlomku soditi bo to najboljša in najpopolnejša knjiga te vrste, kar smo jih Slovenci že kdaj imeli. Nobenega dvoma tudi ni da nam je tak besednjak potreben, saj nima ničesar takega niti sličnega na trgu.

"Tako veliko in precizno delo vsekakor zaslubi primerno plačilo potom oblice odjemalcev.

"Priloženo vam vračamo poslan in prepis črke "O".

"Z odličnim spoštovanjem,

Anton Zbašnik, glavni tajnik JSKJ."

AGITATORJI NA DELU

Vse naročnine, ki jih pošilje zagoni in drugi agitatorji Proletarca, so state na bazi polletnih naročnin. Namreč agitator, ki pošilje eno celotno, je zabeležen v tem seznamu z dvema polletnima.

Chas. Pogorelec, na agitaciji v Minnesota

58

Jennie Dagarin, Cleveland, O. 26

9

Frank Bizjak, Chicago, Ill. 8

6

Anton Zornik, Hermine, Pa. 6

5

Frank Zaitz, Chicago, Ill. 4

4

John Jerck, Rocksprings, Wyo. 4

4

Joe Tusek, Farmington, Ill. 4

4

Joe Oblik, Chicago, Ill. 4

4

Joseph Drayor, Chicago, Ill. 4

4

Anton Shular, Arma, Kans. 4

4

Bartol Yerant, W. Aliquippa, Pa. 4

4

Joseph Klarich, Detroit, Mich. 4

4

John Gallon, Osage, W. Va. 3

3

Anton Jankovich, Cleveland, O. 3

3

And

Po New Yorku

Piše FRANK ZAITZ

(Konec.)

Skoro vse Slovenci, ki so se priselili v to deželo, so prišli skozi New York. A le malo jih je ostalo v njemu. Slovenska naselbina v največjem ameriškem mestu ni bila nikoli velika. Cenijo, da šteje zdaj kakih 2,500 do 3,000 ljudi. To je v tako ogromnem mestu, posebno ker so v njemu druge narodnosti veliko jače zastopane, kako

nov tega ali onega newyorškega slovenskega pevskega zborja je prišel sem že s potrebo pevsko naobrazbo, ki so jo dobili v starokrajskih pevskih zborih in par izmed njih v Glasbeni matici.

Zdaj imajo newyorški Slovenci dva pevska zaborja: "Slovena" in "Domovino". Prvi praznuje letos 25-letnico.

SNPJ ima v New Yorku dve društvi. Eno posluje samo angleško. Največje slovensko društvo v tem mestu je KSKJ. Pred nekaj leti so se vsa slovenska v hrvatska društva združila v skupno zvezo, za katero se je tako ogreval in deloval v nji tudi Frank Kerže in nekateri drugi vodilni Slovenci. Toda so kmalu uvideli, da so se na važna mesto priširili hrvatski komunisti in skušali to organizacijo uporabljati v namene svoje stranke. Ko so drugi to prevaro poznali, je zveza šla v pozabljeno kot vsaka druga "innocent" skupina, ki se je pustila potegniti pod komunistično vodstvo. Letos nekateri slovenski džuščevniki v New Yorku delujejo za novo zvezo slovenskih društev, ki pa naj bo samo slovenska. Nadejajo se, da bo naselbini lahko veliko koristila. Zbirajo se večinoma v Slovenskem domu na 253 Irving Ave. v Brooklynu, ki pa v tej krizi ni zmogoval obveznosti. Glavni upnik je KSKJ. V domu je gostilna, ki menda donaša komaj toliko, da krije stroške. Licenca za salune v New Yorku je nad tisoč dolarjev. Vsaka točilnica opojnih piča mora biti ob enem restavraciji. Ordinanca določa, da mora vsaka imeti uposlega vsaj enega stalnega kuharja. Vsaka mora imeti vso potrebno kuhinjsko in restavracijsko opremo. V ledeniči mora imeti vedno svežo meso, pa če ga pruda ali ne. Inspektorji se oglašajo kadarkoli in točno preiščejo, če se gostilna ravna po mestnih zakonih. Samo mora torej imeti tudi restavracijo, pa če se mu izplačuje ali ne in neglede kako malo je potrebe zanjo. Salunom na prometnih krajih to ni v breme, pač pa onim, v katere prihajajo ljudje samo zaradi žeje ali družbe. Eden takih je salun v tem domu.

Ker je bil dom napredaj, so se društva in drugi interesiranci spet zavzeli, da ga poskušajo obdržati v svojih rokah. Društva, ki prirejajo tu veselice ali koncerte, nimajo drugih dobrodokov kot kar prejmejo vstopnine, ki je vsa njihova. Postrežbo udeležencem oskrbi domova gostilna, ker le ona ima dovoljenje (licenco) točiti piča in servirati jestvine.

Ako je bilo razmerje med temi skupinama drugačno, bi newyorška naselbina posebno v pionirskih letih storila na prostrem polju več kot katera koli druga. Baš radi teh okoliščin se Slovenci v New Yorku z dramatiko niso dosti pečali, razen v poznejši dobi društva "Bled", ki je imelo svoj glavni stan v cerkevni dvorani. Gojilo je tudi petje.

Veliko boljše pa so med newyorškim Slovencem že prva leta uveljavili, da je v tem mestu, ki so se priseljili mnogo slovenskih uradnikov, ki so delali v šifkarških in drugih uradih, pri časopisih itd. Ti ljudje so tvorili družbo zase. Med ostalo ljudstvo naselbine so se le malo mešali, večinoma nič, kakor so bili tega navajeni v starem kraju.

Ako bi bilo razmerje med temi skupinama drugačno, bi newyorška naselbina posebno v pionirskih letih storila na prostrem polju več kot katera koli druga. Baš radi teh okoliščin se Slovenci v New Yorku z dramatiko niso dosti pečali, razen v poznejši dobi društva "Bled", ki je imelo svoj glavni stan v cerkevni dvorani. Gojilo je tudi petje.

Veliko boljše pa so med newyorškim Slovencem že prva leta uveljavili, da je v tem mestu, ki so se priseljili mnogo slovenskih uradnikov, ki so delali v šifkarških in drugih uradih, pri časopisih itd. Ti ljudje so tvorili družbo zase. Med ostalo ljudstvo naselbine so se le malo mešali, večinoma nič, kakor so bili tega navajeni v starem kraju.

Ako bi bilo razmerje med temi skupinama drugačno, bi newyorška naselbina posebno v pionirskih letih storila na prostrem polju več kot katera koli druga. Baš radi teh okoliščin se Slovenci v New Yorku z dramatiko niso dosti pečali, razen v poznejši dobi društva "Bled", ki je imelo svoj glavni stan v cerkevni dvorani. Gojilo je tudi petje.

Veliko boljše pa so med newyorškim Slovencem že prva leta uveljavili, da je v tem mestu, ki so se priseljili mnogo slovenskih uradnikov, ki so delali v šifkarških in drugih uradih, pri časopisih itd. Ti ljudje so tvorili družbo zase. Med ostalo ljudstvo naselbine so se le malo mešali, večinoma nič, kakor so bili tega navajeni v starem kraju.

Ako bi bilo razmerje med temi skupinama drugačno, bi newyorška naselbina posebno v pionirskih letih storila na prostrem polju več kot katera koli druga. Baš radi teh okoliščin se Slovenci v New Yorku z dramatiko niso dosti pečali, razen v poznejši dobi društva "Bled", ki je imelo svoj glavni stan v cerkevni dvorani. Gojilo je tudi petje.

Veliko boljše pa so med newyorškim Slovencem že prva leta uveljavili, da je v tem mestu, ki so se priseljili mnogo slovenskih uradnikov, ki so delali v šifkarških in drugih uradih, pri časopisih itd. Ti ljudje so tvorili družbo zase. Med ostalo ljudstvo naselbine so se le malo mešali, večinoma nič, kakor so bili tega navajeni v starem kraju.

Ako bi bilo razmerje med temi skupinama drugačno, bi newyorška naselbina posebno v pionirskih letih storila na prostrem polju več kot katera koli druga. Baš radi teh okoliščin se Slovenci v New Yorku z dramatiko niso dosti pečali, razen v poznejši dobi društva "Bled", ki je imelo svoj glavni stan v cerkevni dvorani. Gojilo je tudi petje.

Veliko boljše pa so med newyorškim Slovencem že prva leta uveljavili, da je v tem mestu, ki so se priseljili mnogo slovenskih uradnikov, ki so delali v šifkarških in drugih uradih, pri časopisih itd. Ti ljudje so tvorili družbo zase. Med ostalo ljudstvo naselbine so se le malo mešali, večinoma nič, kakor so bili tega navajeni v starem kraju.

Ako bi bilo razmerje med temi skupinama drugačno, bi newyorška naselbina posebno v pionirskih letih storila na prostrem polju več kot katera koli druga. Baš radi teh okoliščin se Slovenci v New Yorku z dramatiko niso dosti pečali, razen v poznejši dobi društva "Bled", ki je imelo svoj glavni stan v cerkevni dvorani. Gojilo je tudi petje.

Veliko boljše pa so med newyorškim Slovencem že prva leta uveljavili, da je v tem mestu, ki so se priseljili mnogo slovenskih uradnikov, ki so delali v šifkarških in drugih uradih, pri časopisih itd. Ti ljudje so tvorili družbo zase. Med ostalo ljudstvo naselbine so se le malo mešali, večinoma nič, kakor so bili tega navajeni v starem kraju.

Ako bi bilo razmerje med temi skupinama drugačno, bi newyorška naselbina posebno v pionirskih letih storila na prostrem polju več kot katera koli druga. Baš radi teh okoliščin se Slovenci v New Yorku z dramatiko niso dosti pečali, razen v poznejši dobi društva "Bled", ki je imelo svoj glavni stan v cerkevni dvorani. Gojilo je tudi petje.

Veliko boljše pa so med newyorškim Slovencem že prva leta uveljavili, da je v tem mestu, ki so se priseljili mnogo slovenskih uradnikov, ki so delali v šifkarških in drugih uradih, pri časopisih itd. Ti ljudje so tvorili družbo zase. Med ostalo ljudstvo naselbine so se le malo mešali, večinoma nič, kakor so bili tega navajeni v starem kraju.

Ako bi bilo razmerje med temi skupinama drugačno, bi newyorška naselbina posebno v pionirskih letih storila na prostrem polju več kot katera koli druga. Baš radi teh okoliščin se Slovenci v New Yorku z dramatiko niso dosti pečali, razen v poznejši dobi društva "Bled", ki je imelo svoj glavni stan v cerkevni dvorani. Gojilo je tudi petje.

Veliko boljše pa so med newyorškim Slovencem že prva leta uveljavili, da je v tem mestu, ki so se priseljili mnogo slovenskih uradnikov, ki so delali v šifkarških in drugih uradih, pri časopisih itd. Ti ljudje so tvorili družbo zase. Med ostalo ljudstvo naselbine so se le malo mešali, večinoma nič, kakor so bili tega navajeni v starem kraju.

Ako bi bilo razmerje med temi skupinama drugačno, bi newyorška naselbina posebno v pionirskih letih storila na prostrem polju več kot katera koli druga. Baš radi teh okoliščin se Slovenci v New Yorku z dramatiko niso dosti pečali, razen v poznejši dobi društva "Bled", ki je imelo svoj glavni stan v cerkevni dvorani. Gojilo je tudi petje.

Veliko boljše pa so med newyorškim Slovencem že prva leta uveljavili, da je v tem mestu, ki so se priseljili mnogo slovenskih uradnikov, ki so delali v šifkarških in drugih uradih, pri časopisih itd. Ti ljudje so tvorili družbo zase. Med ostalo ljudstvo naselbine so se le malo mešali, večinoma nič, kakor so bili tega navajeni v starem kraju.

Ako bi bilo razmerje med temi skupinama drugačno, bi newyorška naselbina posebno v pionirskih letih storila na prostrem polju več kot katera koli druga. Baš radi teh okoliščin se Slovenci v New Yorku z dramatiko niso dosti pečali, razen v poznejši dobi društva "Bled", ki je imelo svoj glavni stan v cerkevni dvorani. Gojilo je tudi petje.

Veliko boljše pa so med newyorškim Slovencem že prva leta uveljavili, da je v tem mestu, ki so se priseljili mnogo slovenskih uradnikov, ki so delali v šifkarških in drugih uradih, pri časopisih itd. Ti ljudje so tvorili družbo zase. Med ostalo ljudstvo naselbine so se le malo mešali, večinoma nič, kakor so bili tega navajeni v starem kraju.

Ako bi bilo razmerje med temi skupinama drugačno, bi newyorška naselbina posebno v pionirskih letih storila na prostrem polju več kot katera koli druga. Baš radi teh okoliščin se Slovenci v New Yorku z dramatiko niso dosti pečali, razen v poznejši dobi društva "Bled", ki je imelo svoj glavni stan v cerkevni dvorani. Gojilo je tudi petje.

Veliko boljše pa so med newyorškim Slovencem že prva leta uveljavili, da je v tem mestu, ki so se priseljili mnogo slovenskih uradnikov, ki so delali v šifkarških in drugih uradih, pri časopisih itd. Ti ljudje so tvorili družbo zase. Med ostalo ljudstvo naselbine so se le malo mešali, večinoma nič, kakor so bili tega navajeni v starem kraju.

Ako bi bilo razmerje med temi skupinama drugačno, bi newyorška naselbina posebno v pionirskih letih storila na prostrem polju več kot katera koli druga. Baš radi teh okoliščin se Slovenci v New Yorku z dramatiko niso dosti pečali, razen v poznejši dobi društva "Bled", ki je imelo svoj glavni stan v cerkevni dvorani. Gojilo je tudi petje.

Veliko boljše pa so med newyorškim Slovencem že prva leta uveljavili, da je v tem mestu, ki so se priseljili mnogo slovenskih uradnikov, ki so delali v šifkarških in drugih uradih, pri časopisih itd. Ti ljudje so tvorili družbo zase. Med ostalo ljudstvo naselbine so se le malo mešali, večinoma nič, kakor so bili tega navajeni v starem kraju.

Ako bi bilo razmerje med temi skupinama drugačno, bi newyorška naselbina posebno v pionirskih letih storila na prostrem polju več kot katera koli druga. Baš radi teh okoliščin se Slovenci v New Yorku z dramatiko niso dosti pečali, razen v poznejši dobi društva "Bled", ki je imelo svoj glavni stan v cerkevni dvorani. Gojilo je tudi petje.

Veliko boljše pa so med newyorškim Slovencem že prva leta uveljavili, da je v tem mestu, ki so se priseljili mnogo slovenskih uradnikov, ki so delali v šifkarških in drugih uradih, pri časopisih itd. Ti ljudje so tvorili družbo zase. Med ostalo ljudstvo naselbine so se le malo mešali, večinoma nič, kakor so bili tega navajeni v starem kraju.

Ako bi bilo razmerje med temi skupinama drugačno, bi newyorška naselbina posebno v pionirskih letih storila na prostrem polju več kot katera koli druga. Baš radi teh okoliščin se Slovenci v New Yorku z dramatiko niso dosti pečali, razen v poznejši dobi društva "Bled", ki je imelo svoj glavni stan v cerkevni dvorani. Gojilo je tudi petje.

Veliko boljše pa so med newyorškim Slovencem že prva leta uveljavili, da je v tem mestu, ki so se priseljili mnogo slovenskih uradnikov, ki so delali v šifkarških in drugih uradih, pri časopisih itd. Ti ljudje so tvorili družbo zase. Med ostalo ljudstvo naselbine so se le malo mešali, večinoma nič, kakor so bili tega navajeni v starem kraju.

Ako bi bilo razmerje med temi skupinama drugačno, bi newyorška naselbina posebno v pionirskih letih storila na prostrem polju več kot katera koli druga. Baš radi teh okoliščin se Slovenci v New Yorku z dramatiko niso dosti pečali, razen v poznejši dobi društva "Bled", ki je imelo svoj glavni stan v cerkevni dvorani. Gojilo je tudi petje.

Veliko boljše pa so med newyorškim Slovencem že prva leta uveljavili, da je v tem mestu, ki so se priseljili mnogo slovenskih uradnikov, ki so delali v šifkarških in drugih uradih, pri časopisih itd. Ti ljudje so tvorili družbo zase. Med ostalo ljudstvo naselbine so se le malo mešali, večinoma nič, kakor so bili tega navajeni v starem kraju.

Ako bi bilo razmerje med temi skupinama drugačno, bi newyorška naselbina posebno v pionirskih letih storila na prostrem polju več kot katera koli druga. Baš radi teh okoliščin se Slovenci v New Yorku z dramatiko niso dosti pečali, razen v poznejši dobi društva "Bled", ki je imelo svoj glavni stan v cerkevni dvorani. Gojilo je tudi petje.

Veliko boljše pa so med newyorškim Slovencem že prva leta uveljavili, da je v tem mestu, ki so se priseljili mnogo slovenskih uradnikov, ki so delali v šifkarških in drugih uradih, pri časopisih itd. Ti ljudje so tvorili družbo zase. Med ostalo ljudstvo naselbine so se le malo mešali, večinoma nič, kakor so bili tega navajeni v starem kraju.

Ako bi bilo razmerje med temi skupinama drugačno, bi newyorška naselbina posebno v pionirskih letih storila na prostrem polju več kot katera koli druga. Baš radi teh okoliščin se Slovenci v New Yorku z dramatiko niso dosti pečali, razen v poznejši dobi društva "Bled", ki je imelo svoj glavni stan v cerkevni dvorani. Gojilo je tudi petje.

Veliko boljše pa so med newyorškim Slovencem že prva leta uveljavili, da je v tem mestu, ki so se priseljili mnogo slovenskih uradnikov, ki so delali v šifkarških in drugih uradih, pri časopisih itd. Ti ljudje so tvorili družbo zase. Med ostalo ljudstvo naselbine so se le malo mešali, večinoma nič, kakor so bili tega navajeni v starem kraju.

Ako bi bilo razmerje med temi skupinama drugačno, bi newyorška naselbina posebno v pionirskih letih storila na prostrem polju več kot katera koli druga. Baš radi teh okoliščin se Slovenci v New Yorku z dramatiko niso dosti pečali, razen v poznejši dobi društva "Bled", ki je imelo svoj glavni stan v cerkevni dvorani. Gojilo je tudi petje.

Veliko boljše pa so med newyorškim Slovencem že prva leta uveljavili, da je v tem mestu, ki so se priseljili mnogo slovenskih uradnikov, ki so delali v šifkarških in drugih uradih, pri časopisih itd. Ti ljudje so tvorili družbo zase. Med ostalo ljudstvo naselbine so se le malo mešali, večinoma nič, kakor so bili tega navajeni v starem kraju.

Ako bi bilo razmerje med temi skupinama drugačno, bi newyorška naselbina posebno v pionirskih letih storila na prostrem polju več kot katera koli druga. Baš radi teh okoliščin se Slovenci v New Yorku z dramatiko niso dosti pečali, razen v poznejši dobi društva "Bled", ki je imelo svoj glavni stan v cerkevni dvorani. Gojilo je tudi petje.

Veliko boljše pa so med newyorškim Slovencem že prva leta uveljavili, da je v tem mestu, ki so se priseljili mnogo slovenskih uradnikov, ki so delali v šifkarških in drugih uradih, pri časopisih itd. Ti ljudje so tvorili družbo zase. Med ostalo ljudstvo naselbine so se le malo mešali, večinoma nič, kakor so bili tega navajeni v starem kraju.

Ako bi bilo razmerje med temi skupinama drugačno, bi newyorška naselbina posebno v pionirskih letih storila na prostrem polju več kot katera koli druga. Baš radi teh okoliščin se Slovenci v New Yorku z dramatiko niso dosti pečali, razen v poznejši dobi društva "Bled", ki je imelo svoj glavni stan v cerkevni dvorani. Gojilo je tudi petje.

Veliko boljše pa so med newyorškim Slovencem že prva leta uveljavili, da je v tem mestu, ki so se priseljili mnogo slovenskih uradnikov, ki so delali v šifkarških in drugih uradih, pri časopisih itd. Ti ljudje so tvorili družbo zase. Med ostalo ljudstvo naselbine so se le malo mešali, večinoma nič, kakor so bili tega navajeni v starem kraju

LET'S GET IT STRAIGHT

While we would approve of the government lending huge sums to private industry for plant extensions, renewals, etc., and while we believe that the spending of constantly-repeated billions would provide some jobs for idle persons, we are not tolerant of the impression that government lending is necessary in the sense that private money is not available.

There is an abundance of private credit which could be used—

If the owners of the nation's surpluses knew what to do with their money.

That's the trouble: the owning class is no longer able to find investments which are reasonably safe and—PROFITABLE.

Not for a single minute should we forget that we are still operating under the system which makes PRIVATE PROFIT the mainspring of human activity.

Or that it is the inability of the few to make profit which condemns millions of able and willing workers to poverty while machines and resources are unused in the world's richest nation.

We don't like the profit system. We vote against it and therefore, we are logical in our opposition to the results of that system. Workers who vote for either of the two old parties aren't logical when they complain about enforced idleness, insecurity and mass poverty. They seek the impossible by continuing a cause and seeking to escape the result.

The needful thing is to socialize the means of production and distribution and operate industry upon the ability of all of us to consume—not upon the ability of a few of us to make money. Socialists propose to do that needful thing.

—Reading Labor Advocate.

AN ECONOMIC PIPE DREAM

A Criticism of Oscar Ameringer's "American Foundation for Abundance"

Every major depression has produced its quota of schemes for ushering in Utopia painlessly and without struggle.

The deeper the crisis in capitalism, the greater the quack remedies. Many of these schemes are so hair-brained that it seems a waste of good paper to publish analyses of them.

A few, however, come decked out in enough of the superficial trimming of Socialism to fool some people who ought to know better.

Up-ton Sinclair's EPIC was one of these. Now Oscar Ameringer comes out with his American Foundation for Abundance ("Abundance-For-All") plan which falls in a similar category.

The principal features of the "Abundance-For-All" program were outlined by a Dr. Zeuch in the February 24 issue of the American Guardian.

Zeuch's Plan

They may be summarized as follows:

(1) All banks to be purchased and consolidated into a "United States Bank," which is also to be the sole bank of issue.

(2) All public utilities to be nationalized

(3) Former owners of banks and utilities to be compensated, the payments to be made in installments and financed with deposit credit.

(4) A "national budget," or production plan, based on anticipated demand, to be prepared by a national economic council. "It will be the duty of the national council not only to formulate but also to so coordinate public, private, and cooperative production that we get all that is included in the national budget." No means of effectuating this coordination are mentioned, nor is it possible to discover what types of controls are contemplated, if any.

(5) Prices are to be fixed by a "Federal Price-Fixing Commission." The basis upon which prices are to be set is not stated.

(6) Taxation "as we know it" to be abolished. The national economic council to "provide for" government expenses in the "national budget." But this "would not be taken out of the pockets of the poorer ultimate consumers as at present." This is meaningless.

(7) Minimum annual incomes are to be set at \$1500 for the head of every family and to every single adult, \$700 to every housewife, and \$200 for every dependent child."

(8) "Family-sized farms to be encouraged. A "land equalization board" to "advise as to the proper acreage for the family-sized farm depending on topography, soil, climate and crop." It seems to be assumed that every farm family will be offered such a farm, but no statement is made regarding anything more than advice.

Not an Economic Program

It is clear that the above proposals do not constitute an economic program. The crux of any program for economic planning is the provision made for the effectuation of the plan which is drawn up by the central planning body.

When complete socialization is contemplated, this becomes a purely administrative problem, though a serious one. But when it is proposed to permit the existence of private enterprise alongside socialized industries,

Now he proposes a program that will die aborning. It might increase

TWO IMPORTANT JSF CONFERENCES

Attention of our comrades in Pennsylvania and Ohio is called to two vitally important conferences among our people, both scheduled for Sunday, August 20. The first — in Cleveland, Ohio, in the Slovene National Home on St. Clair Avenue, beginning at 9 A. M.; and the second — in Strabane, Pa., at the SNPJ lodge hall, followed by a picnic in the afternoon in Drenik's Park.

Represented will be delegates from all fraternal and cultural organizations affiliated with the JSF Educational Bureau (Prosveta matica), JSF Branches, and other groups. Both conferences meet during critical times in our own immediate scope of activity as well as in the national scene.

Nationally, we see labor's internal strife drawing into a prolonged injurious and bitter struggle that bids no good for the working class; and, of equal misfortune, the political party — unable to advance in the eve of what should be its greatest triumph. In the face of this confusion new obnoxious developments, injurious to the working class but advantageous to the growth and spread of fascism, are transpiring.

Among our own people, in our own immediate sphere, we find a ganging-up of disgusted radicals and other sick-minded intellectuals and their cohorts, rallying under the banner of their own publication dedicated to the principle of "rule or ruin."

Every last one of these issues vitally effect our movement, and discussing them and adopting the proper counteracting plan is the purpose of these conferences.

Every comrade, unionist, and friend of labor should make it a point of duty to attend these meets, and participate in the discussions.

Our Doings

Like all humans, we get into habits, and as is customary with habits, some turn out good.

During the first week of this month the SNPJ Supreme Board members were in town for their semi-annual meeting. Simultaneously, our JSF Executive Committee met, so we decided to make it an open meeting, inviting the entire Board, — most of whom are our members — to participate. It turned out fine.

About forty-five members and visitors attended. Discussion waxed heatedly on many subjects directly and indirectly concerning our organizations. First, we heard the out-of-town members tell of their problems and difficulties, and the activity undertaken incident to affecting remedies for them. After which general problems confronting our movement were on the floor.

A fine comradely spirit prevailed throughout the meeting.

In conclusion, the chairman made a rousing appeal for cooperation of all present towards making our JSF convention next summer a constructive affair.

SAVA'S PICNIC

No place is more inviting for Chicagoans in the summer time than the oak groves and forest preserves outside the city. Kobal's is one of them. So pack a basket of lunch on Sunday, Aug. 27th, and come out where "Sava" will be picnicking. The summer is drawing to a close, don't let the last few picnic Sundays slip by without enjoying them.

Young Man's Lament

By A. E. HOUSMAN

When first my way to fair I took
Few pence in purse had I,
And long I used to stand and look
At things I could not buy.

Now times are altered; if I care
To buy a thing, I can;
The pens are here and here's the fair
But where is the lost young man?

To think that two and two are four
And neither five nor three
The heart of man has long been sore
And long 'tis like to be.

"PIONEER" CRUISE

Chicago. — Saturday, August 19, is the night on which the SNPJ Pioneers go nautical. A full evening of fun is in store for all who participate.

Dancing near the stars, music, entertainment, and cool refreshing lake breezes. The ship sails from Navy Pier at 9:30 P. M. Tickets, 75c.

Bowlers, Attention!

Chicago. — Another one-day bowling tournament will take place at the Slovene Labor Center Courts Saturday, August 19.

All SLC Club members are entitled and urged to participate.

The circulation of the Guardian, but it will not bring tangible aid to America's distressed millions. Only a thorough revision of capitalist economics can do that.—Socialist Call.

THE NEW YORK WORLD'S FAIR

An Amazing Look Into The Future

By FRANK BOLTEZAR, Jr.

Pueblo, Colo. — A perfect example of what mere man, through the aid of science can do, is symbolized in the futuristic World of Tomorrow located on the Flushing Fair grounds in New York.

I was amazed at how man can and will conceive in his mind the future. The exposition building of General Motors takes one from twenty to fifty years into the distant future, showing new highways, streamlined automobiles, and city planning, all outlined here in realistic form.

All other expositions, such as, General Electric with its Steinmetz Hall, showing the flashing of ten million volts of electricity over a 30-foot arc,

proving that man may some day harness and control lightning, railroads, food displays, and many other interesting exhibits show the trend to the future.

The Russian Building, to my astonishment, is the wonder building of the whole Fair. Made entirely of marble, and of futuristic design, it took first place in my opinion. Yugoslavia has a display dealing with the

past and the future. As the homeland of our parents, we are all interested in Yugoslavia, a country which has been the crossroads of many wars throughout history. There is more history connected with it than many another country, all of which can be traced here through the many styles of architecture exhibited, and the different processes of civilization.

There are fortresses which the Romans built in their raids to become rulers of the world. In addition to its past history, present-day industry of the country is shown with plans for future development.

All of the European countries, such as, England, France, Italy, Belgium,—with its Congo in Africa,—have wonderful exhibits housed in beautifully designed buildings.

The statues and sculptural work throughout the entire Fair are of immense proportions. It is apparent that artists and sculptors have big ideas for the future.

One finds a thousand and one wonders to write about in this World of Tomorrow, and because of its vastness, this scant bird's-eye view will have to suffice.

LISTEN MY SON

... From an open letter of a World War veteran to his son in the U. S. Marines.

By BAYNARD KENDRICK

(Editorial Note: The author of this unusual letter was the first American to volunteer for the Canadian Army in the World War, and returned with the Canadian War Medal, the British War Medal and the Mons Star.)

Every comrade, unionist, and friend of labor should make it a point of duty to attend these meets, and participate in the discussions.

"You've never worn clothes sealed to your body with foul, caked mud—sleep in them at night, marched and drilled in them by day. You've never known the monotony of days and months and years of waiting for death, when the sunshine seems forgotten and the world is forever gray. There's excitement in an attack—the headlines of homicidal mania. There's nothing but blackness in waiting for an attack—blackness which eats you reason away.

It's revulsion against the endless waiting that makes men killers. The army becomes a patient mother during a war. She suckles her sons on blood and feeds them and clothes them after her fashion. She sings them to sleep with a lullaby of endless monotony. But she will not let them think or reason. She only lets them kill. Her children, tossed back into civil life, never quite lose their smoldering fury.

• • •

Once I said I'd never go back. I've changed my mind today. Perhaps a few million fathers will change their minds with me. I'll make a dicker with the government in the terrible event that I have to see my country mad with insanity once more.

I'm older today, and wiser, and I haven't so far to go. I'm going to step forward and offer to take your place if we're plunged into war and the system says you must go. After all, I taught you to shoot. The leader who decides we must defend our honor can lead us "On to Victory!" I'm ready to fight again—for this: to get the draft age started at 63! From there it will work down, my son, and you, the youngest, will never have to go. I wouldn't be surprised if a lot of us old soldiers wouldn't be better gone.

• • •

You can stand on the sidewalk and cheer me. I'll march off proudly, for the country needs a purgative. If the

GERMAN FALL MANEUVERS

REFLECTIONS

By RAYMOND S. HOFSES

restrictions which the Roosevelt administration has placed upon them in an effort to save capitalism.

Big business knows that the government must supply investments for surplus wealth. But at the present time they are even more concerned with the question of who is going to be the government.

THERE CAN BE no doubt that the bourgeois of the nation have at least a hazy plan of American fascism in mind to replace the New Deal. That is why they feel they can afford to contribute to its fall, even though immediate advantages must be sacrificed. The way they are reasoning is—

If the New Deal is to go on, it must start now to get industrial production and employment rising. To date, the optimistic expectations entertained both in administration and business circles for the first half of this year have not been entertained. For business as a whole, and for key industries individually, activity has not recovered to the level it reached at the end of 1938, when admittedly the new recovery was barely beginning.

Unionization of Labor the Vital Issue of America Now

By ELROY HEADLEY

First and foremost of questions before Americans today is the issue of organizations of labor. We are on the threshold of a new era, an era of universal respect for the rights of men everywhere.

A story has often been told of a Southern planter who was a famous whip-snapper. Driving along with his colored helper, he snapped a fly off one ear of the old mule, and then snapped one off the other. Noticing a hornet's nest with the insects coming and going, the darky said:

"Boss, let's see you snap a hornet out of that nest."

The planter replied: "I think we better let them alone, they are too well organized."

The union is the friend and ally of every working-man, and every working-man should be a friend and member of the union. This is an immediately vital problem. So intense is the demand for strenuous labor today, mechanics ruin health and strength in the strain of extra hours and midnight toil. The increase of wages is very small compensation for the sacrifice demanded.

The spirit of brotherhood makes men charitable and ever ready to aid and assist, whenever opportunity is offered. It is this spirit that makes a rapid worker rejoice to see a less speedy brother, with a large family dependent upon him for support, receive wages commensurate with the necessary living expenses incident to properly maintaining the health of wife and children. It is this same spirit of friendly good-will that removes jealousy and strife, in order to obtain for all workers the opportunity to labor under healthy, proper conditions and to enjoy recreation, fresh air and proper living.

The working men of America must be protected, and the only efficient method for accomplishing this is to teach men to organize to attain self-protection—all sacrificing for the benefit of each individual.

It is only fair to standardize the eight-hour day. It is equally fair to standardize a minimum wage for the working-head of every family, so that at least a proper fund is provided to purchase adequate food, shelter and clothing.

Why Not Send Winchell to the Moon?

Of course, we might be all wrong, but to our mind just about the silliest thing this Congress has done has been the appropriation of \$340,000 to enable Admiral Byrd to make another journey to the South Pole, plant Old Glory on a few icebergs and thus prepare the way for another lecture tour and more radio talks by the admiral himself.

The admiral's distinguished brother, Senator Byrd, approved the appropriation; so did Congressman Woodward, also of Virginia. Both gentlemen have been yelling "economy" at the top of their lungs—especially when Congress has been considering proposals to help hungry human beings. But they didn't even gulp as they voted a fortune to the admiral.

There is a serious side to this absurd Antarctic expedition. Argentine has already protested. It wants to know why we are wandering down to its end of the Western Hemisphere. Argentine's protest may seriously disturb our plans for establishing more harmonious relations with Latin America.

The next thing we know, someone will be proposing an appropriation to send Walter Winchell to interview the Man in the Moon.—Labor.

He who exhibits no faults is a fool or a hypocrite whom we should distrust.—Joubert.

A man in earnest finds means, or if he cannot find, creates them.—Channing.

SAVA'S PICNIC

Sunday, August 27

At Kobal's Grove, Clarendon Hills